

Από το σύνολο των διατάξεων του κωδικοποιημένου Νόμου 2190/1920 «περί Ανωνύμων Εταιριών», προκύπτει, ότι η Ανώνυμη Εταιρία είναι νομικό πρόσωπο διακεκριμένο από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα των μετόχων της. Είναι, επομένως, υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, έχει δε ίδια περιουσία ανεξάρτητη από αυτή των μετόχων της. Οι τελευταίοι έχουν, ως μέτοχοι, μόνο τα παρεχόμενα σ αυτούς, από το νόμο, δικαιώματα, με τα οποία εκφράζεται και η έννομη σχέση που τους συνδέει με την εταιρία. Στα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνεται και δικαίωμα συγκυριότητας στα περιουσιακά στοιχεία ή δικαίωμα στην περιουσία (ως σύνολο) της Ανώνυμης Εταιρίας. Περιουσιακό αγαθό θεωρείται και η μετοχή, ως αξιόγραφο, η οποία, εκτός της ονομαστικής της αξίας, δηλαδή αυτής που αναγράφεται στον τίτλο της μετοχής και δηλώνει το τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου που εκπροσωπεί, έχει και την πραγματική ή εσωτερική αξία της, που προκύπτει από διαίρεση της πραγματικής αξίας της περιουσίας της ανώνυμης εταιρίας, όπως αυτή προκύπτει από την εκτίμηση όλων των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού στην πραγματική τους αξία σε δεδομένη χρονική στιγμή, με το συνολικό αριθμό των μετοχών. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 18, 22α, 22β του Ν. 2190/1920, 31, 32 ΕμπΝ, 68, 714, 297, 298 ΑΚ προκύπτει, ότι τα μέλη διοικητικού συμβουλίου Ανώνυμης Εταιρίας ευθύνονται έναντι του νομικού αυτού προσώπου, για τη ζημία που από πταίσμα τους προξένησαν στην Εταιρία, η ευθύνη τους δε αυτή υφίσταται και κατά τα άρθρα 914, 919 ΑΚ, όταν η ζημιογόνος πράξη τους, στρεφόμενη κατά της εταιρίας, αποτελεί και αδικοπραξία με την έννοια των διατάξεων των εν λόγω άρθρων. Στην περίπτωση αυτήν, όταν δηλαδή η ζημιογόνος πράξη που αποτελεί και αδικοπραξία στρέφεται κατά του νομικού προσώπου της εταιρίας, την αξίωση προς αποζημίωση έχει το αμέσως ζημιωθέν νομικό τούτο πρόσωπο της εταιρίας, νομιμοποιούμενο να εγείρει την οικεία αγωγή κατά των μελών της διοικήσεως, κατά τους όρους του άρθρου 22β' του Ν. 2190/1920. Οι κατ' ιδίαν

μέτοχοι της ανώνυμης εταιρίας, τυχόν υφιστάμενοι έμμεση ζημία, που μπορεί να συνίσταται στην πτώση της χρηματιστηριακής αξίας των μετοχών ή τη μείωση της εσωτερικής αξίας τους ή τη διανομή μικρότερου μερίσματος, δεν έχουν και αυτοί παράλληλα αξίωση αποζημιώσεως για τη ζημία τους αυτή, διότι δεν είναι οι αμέσως από την αδικοπραξία ζημιωθέντες. Όμως, κατά λογική ακολουθία των προεκτιθεμένων, έχουν και οι μέτοχοι αυτοτελή αξίωση αποζημιώσεως κατά των μελών της διοικήσεως της εταιρίας, όταν η ζημιογόνος πράξη των τελευταίων, αυτοτελώς θεωρούμενη, συνιστά συγχρόνως και παράνομη επέμβαση στην υπόσταση του μετοχικού δικαιώματος, συνιστά δηλαδή και ως προς τους μετόχους αδικοπραξία, από την οποία απορρέει άμεση και αυτοτελής υποχρέωση προς αποζημίωση (ΑΠ 1298/2006 ΕΛΛΔνη 2006, 1410 ΕφΑθ 4457/2009 ΕΛΛΔνη 2010, 207). Έναντι των αποκτησάντων μετοχές επενδυτών συνεπεία απατηλών ή ελλιπών δηλώσεων για την αξία και τις προοπτικές της ανώνυμης εταιρίας και επομένως για την αξία και των διατιθέμενων στο κοινό τίτλων είναι δυνατό να ευθύνονται προς αποζημίωση τα όργανα της, ενόψει του ότι η ζημία προκαλείται ευθέως στο επίπεδο του αξιόγραφου, το οποίο αποκτάται από τον επενδυτή έναντι κάποιου αντιτίμου και όχι στο επίπεδο λειτουργίας της εταιρίας, οπότε η αποκατάσταση θα ήταν δυνατή μόνο μέσω της εταιρικής αγωγής (ΠΠΑθ 10370/1997 ΔΕΕ 1998, 284). Περαιτέρω, η παράβαση εκ μέρους των ελεγκτών Ανώνυμης Εταιρίας των υποχρεώσεων τους συνεπάγεται αστική ευθύνη αυτών έναντι της Εταιρίας και των τρίτων. Η ευθύνη τους έναντι της ελεγχόμενης εταιρίας είναι δικαιοπρακτική, στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 37 παρ. 3 του ΚΝ 2190/1920 και αφορά κάθε πταίσμα. Η ευθύνη τους έναντι των τρίτων στηρίζεται στις περί αδικοπραξιών διατάξεις του ΑΚ διότι ανάμεσα στους ελεγκτές και τους τρίτους δεν υπάρχει συμβατική σχέση. Το παράνομο της συμπεριφοράς στοιχειοθετείται και επί προσβολής ελεγκτικών κανόνων που αποσκοπούν στην προστασία της εμπιστοσύνης τρίτων, οι οποίοι βασιζόμενοι σε έκθεση ή πιστοποιητικό ελέγχου που περιέχει ψευδή στοιχεία ή συγκαλύπτει παρανομίες των οργάνων της Εταιρίας προέβησαν σε επιζήμιες επενδύσεις. Ειδικότερα, προκειμένου για ελεγκτές του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών, που συστάθηκε με το ΠΔ 226/10/14.7.1992, η ευθύνη τους εξ αδικοπραξίας ρυθμίζεται από την διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 αυτού (ως ίσχυε κατά τον επίδικο χρόνο,

την την κατάργηση του με το άρθρο 44 παρ. 1 Ν. 3693/2008 βλ. άρθρο 29 παρ. 1 ιδίου νόμου). Σύμφωνα με αυτήν ο Ορκωτός Ελεγκτής ευθύνεται για κάθε ζημία εκ θετικής ενεργείας ή παραλείψεώς του κατά τον έλεγχο και την έκδοση του πιστοποιητικού ελέγχου, εφόσον αυτή οφείλεται σε δόλο ή βαρεία αμέλεια του ασκήσαντος τον έλεγχο και αποδεδειγμένα προκλήθηκε από τη χρήση του πιστοποιητικού ελέγχου (ΠΠΑΘ 4088/2011 ΝΟΜΟΣ, ΠΠΑΘ 10370/1997 ο.π.). Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 71 ΑΚ προκύπτει ότι το νομικό πρόσωπο ευθύνεται για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των οργάνων του, τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 65, 67 και 68 ΑΚ, το αντιπροσωπεύουν και εκφράζουν τη βούλησή του, εφόσον η πράξη ή η παράλειψη έλαβε χώρα κατά την ενάσκηση των καθηκόντων που τους είχαν ανατεθεί και παράγει υποχρέωση αποζημίωσης για τον πράξαντα ή τον παραλείψαντα, που ευθύνεται σε ολόκληρο με το νομικό πρόσωπο. Ειδικότερα, στην ανώνυμη εταιρία (και στην εταιρία περιορισμένης ευθύνης), ο νόμιμος εκπρόσωπος δεν έχει μεν προσωπική ευθύνη για τα χρέη της εταιρίας, είναι όμως δυνατή η ευθύνη του από αδικοπραξία υπό τη συνδρομή των οριζομένων στη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ προϋποθέσεων (ΑΠ 28/2011, ΑΠ 361/2010, ΕφΛαρ 57/2012, ΝΟΜΟΣ). Η αρχή δηλαδή της μη ευθύνης του νομίμου εκπροσώπου (καταστατικού οργάνου της εταιρίας) δεν ισχύει, όταν υπάρχει ευθύνη αυτού από αδικοπραξία, κατά τις γενικές αρχές, οπότε θεμελιώνεται και ιδιαίτερη αυτού ευθύνη (ΑΠ 271/2015 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 1475/2016 ΔΕΕ 2016/709). Από τη διάταξη του άρθρου 922 ΑΚ συνάγεται, ότι ο προστήσας ευθύνεται για τις ζημίες που προξένησε ο προστηθείς σε τρίτο όχι μόνο κατά την εκτέλεση της ανατεθείσης σ' αυτόν υπηρεσίας, αλλά και κατά κατάχρηση της υπηρεσίας του, η οποία υφίσταται όταν η ζημιογόνος πράξη τελέσθηκε εντός των ορίων των καθηκόντων που ανατέθηκαν στον προστηθέντα ή επ' ευκαιρία ή εξ αφορμής της υπηρεσίας, αλλά κατά παράβαση των εντολών και οδηγιών που δόθηκαν σ' αυτόν ή καθ' υπέρβαση των καθηκόντων του, εφόσον μεταξύ της ζημιογόνου ενεργείας του προστηθέντος και της υπηρεσίας που ανατέθηκε σ' αυτόν υπάρχει εσωτερική συνάφεια (ΑΠ 1071/2009 ΧΡΗΔΙΚ 2009/460).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτηση κατ' εκτίμηση του δικογράφου, οι αιτούντες, επικαλούμενοι έννομο συμφέρον και επικείμενο

κίνδυνο, ζητούν να ληφθεί ως ασφαλιστικό μέτρο η συντηρητική κατάσχεση κάθε κινητής και ακίνητης περιουσίας και απαιτήσεως των καθ' ων, όπου και αν ευρίσκεται, εις χείρας τους ή (της κινητής περιουσίας και απαιτήσεων) και εις χείρας οποιουδήποτε τρίτου μέχρι του ποσού των 2.300.000 ευρώ, προκειμένου να εξασφαλισθούν οι περιγραφόμενες στην αίτηση απαιτήσεις τους, προερχόμενες από τέλεση σε βάρος τους αδικοπραξίας από τους καθ' ων, συνολικού ύψους 1.704.010,68 ευρώ η υλική τους ζημία και συνολικού ποσού 154.700 ευρώ η ηθική τους βλάβη, που έχουν υποστεί, λόγω της βαρύτατης προσβολής και το τεράστιο σοκ που έχουν υποστεί λόγω της εξαπάτησής τους από τους καθ' ων και την απώλεια της εμπιστοσύνης τους στη λειτουργία των αγορών και των θεσμικών παραγόντων που αποτελούν δικλείδα ασφαλείας για τους επενδυτές, οι οποίες (απαιτήσεις τους) κινδυνεύουν λόγω της ελαττωμένης περιουσιακής κατάστασης των καθ' ων, αλλά και της υπάρξεως σοβαρού κινδύνου εκποίησης των περιουσιακών τους στοιχείων και επί πλέον επιβαρύνσεως τούτων από τρίτους πιστωτές, καθώς και να καταδικαστούν οι καθ' ων στη δικαστική τους δαπάνη.

Η κρινόμενη αίτηση αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 682 επ. ΚΠολΔ) και είναι αρκούντως ορισμένη, παρά τον περί του αντιθέτου ισχυρισμό των καθ' ων, υφιστάμενης ενεργητικής νομιμοποίησης των αιτούντων και παθητικής νομιμοποίησης των καθ' ων στην άσκησή της, απορριπτόμενων των όσων αντιθέτων ισχυρίζονται οι έκτη, έβδομος, ένατος, ενδέκατος, δωδέκατη και δέκατη τρίτη των καθ' ων, και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις, που αναφέρονται στην παραπάνω μείζονα σκέψη και σε εκείνες των άρθρων 914, 926, 198, 299, 481, 71 ΑΚ, 176, 707, 708, 711, 712 ΚΠολΔ, πλην της χρηματικής ικανοποίησης των αιτούντων λόγω ηθικής τους βλάβης αποτιμώμενη στο συνολικό ποσό των 154.700 ευρώ, η οποία περιγράφεται αόριστα στο δικόγραφο και ως εκ τούτου είναι αυτεπάγγελα απορριπτέα, αφού δεν εκτίθεται στην αίτηση ότι προσβλήθηκαν από την αδικοπρακτική συμπεριφορά των καθ' ων εκτός από τα περιουσιακά δικαιώματα των αιτούντων και στοιχεία και ποια συγκεκριμένα της προσωπικότητάς τους όπως η ζωή, η υγεία, η φήμη, η πίστη, η υπόληψη και αν δοκίμασαν οι αιτούντες από την προσβολή της προσωπικότητάς τους ψυχική στεναχώρια. Πρέπει επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη

και νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω η αίτηση και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Κατά την αληθινή έννοια της διάταξης του άρθρου 281 του ΑΚ, η οποία έχει έντονο χαρακτήρα δημόσιας τάξης και σκοπεύει στην πάταξη της κακοπιστίας και της ανηθικότητας κατά την άσκηση κάθε δικαιώματος (ΟΛΑΠ 17/1997, ΑΠ 1565/1997, ΕΛΛΔνη 39.1296, ΑΠ 1063/1996, ΕΛΛΔνη 38.601), το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε της άσκησης του και η διαμορφωθείσα κατά το διάστημα που μεσολάβησε πραγματική κατάσταση καθιστούν επαχθή τη μεταγενέστερη άσκηση του και ειδικότερα όταν η ανατροπή της διαμορφωθείσας πραγματικής κατάστασης με την άσκηση του δικαιώματος συνεπάγεται για τον υπόχρεο δυσβάστακτες συνέπειες, καθ' υπέρβαση προφανή των ορίων που επιβάλλονται από την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος, ώστε για την αποτροπή αυτών να κρίνεται, με γνώμονα την καλή πίστη και τα χρηστά ήθη, επιβεβλημένη η θυσία του αξιουμένου δικαιώματος (ΑΠ 205/2001, ΕΛΛΔνη 42.1571, ΑΠ 196/2001, ΕΛΛΔνη 42.1570, ΑΠ 1203/2000, ΕΛΛΔνη 43.126, ΑΠ 551/1998, ΕΛΛΔνη 39.1296, ΟΛΑΠ 1/1997, ΑΠ 477/1997, ΕΔΠολ 1997.311). Γίνεται δηλαδή σε τελική ανάλυση στάθμιση των αντιτιθεμένων συμφερόντων των μερών και προκρίνονται εκείνα τα συμφέροντα που παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη σπουδαιότητα για την κοινωνική τάξη και ευρυθυμία (ΕφΠειρ 192/2000, ΕΔΠολ 2000.149).

Η πρώτη των καθ' ων προφορικά στο ακροατήριο και με το σημείωμα της ισχυρίστηκε ότι οι αιτούντες ασκούν καταχρηστικά την υπό κρίση αίτηση, αφού σε αυτή την κρίσιμη περίοδο για τη βιωσιμότητα της η προσπάθεια των αιτούντων να κατάσχουν συντηρητικά την περιουσία της είναι καταχρηστική, δεδομένου ότι τορπιλίζει τη διαδικασία εξυγίανσης, η οποία θα οδηγήσει και στην αποκατάσταση της ίδιας της ζημιάς τους. Ο ισχυρισμός αυτός όμως, κρίνεται απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθόσον τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται η πρώτη των καθ' ων για τη θεμελίωση του, και αληθή υποτιθέμενα, δεν αρκούν για να περιαγάγουν την νόμιμη άσκηση του δικαιώματος των αιτούντων σε προφανή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν στην ένδικη υπόθεση η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο

κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του και δεν την καθιστούν έτσι καταχρηστική κατά την έννοια του άρθρου 281 του ΑΚ, σύμφωνα και με τα εκτεθέντα στην παραπάνω μείζονα σκέψη.

Οι δύο προσθέτως παρεμβαίνουσες, επικαλούμενες έννομο συμφέρον τους ως εξ εγγυήσεως δανείστριες ομολογιούχους της υπέρ ης οι πρόσθετες παρεμβάσεις πρώτης των καθ' ων, με την οποία διαπραγματεύονται τους όρους εξυγίανσής της, αναφέρουν ότι σε περίπτωση που γίνει δεκτή η αίτηση θα γίνει δυσχερής η εξυγίανση της πρώτης των καθ' ων, καθώς τα ακίνητα των οποίων ζητείται η συντηρητική κατάσχεση θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως εμπράγματα ασφάλεια στο σχέδιο εξυγίανσης, ζητούν δε να απορριφθεί η αίτηση, όπως ειδικότερα εξέθεσαν προφορικά κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο και αναγράφεται στο σημείωμά τους και να καταδικαστούν οι αντίδικοι στη δικαστική τους δαπάνη.

Οι δύο πρόσθετες παρεμβάσεις αρμόδια και παραδεκτά εισάγονται στο Δικαστήριο αυτό με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθ. 81, 682 επ. ΚΠολΔ), είναι δε νόμιμες στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 80, 176 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί περαιτέρω και η ουσιαστική τους βασιμότητα συνεκδικαζόμενες με την ως άνω αίτηση (άρθ. 80, 246 ΚΠολΔ).

Στην προκειμένη περίπτωση για τους επενδυτές, όπως είναι και οι αιτούντες η επιλογή τους να επενδύσουν τα χρήματά τους στην εταιρεία «FOLLI – FOLLIE» δεν ήταν απλώς μια επιζήμια επένδυση στο Χρηματιστήριο, εντός των αποδεκτών νομίμων και καθορισμένων ορίων και κανόνων, αλλά το αποτέλεσμα μιας μεθοδευμένης και σχεδιασμένης επί σειρά ετών ποινικά κολάσιμης συμπεριφοράς που επέδειξαν οι πρώτη, δεύτερος, τρίτος, τέταρτη, πέμπτος, έκτη, έβδομος, όγδοος, ένατος και ενδέκατος των καθ' ων, με σκοπό την εξαπάτηση του επενδυτικού κοινού ως προς την οικονομική θέση και κατάσταση της εισηγμένης εταιρείας (πρώτης των καθ' ων), με πληροφορίες (όπως ανακοίνωση αριθμού καταστημάτων που στην πραγματικότητα δεν λειτουργούσαν, δημοσίευση ισολογισμών που ήταν εικονικοί και απολύτως ανακριβείς κλπ) που ήταν πρόσφορες να δημιουργήσουν εσφαλμένες εντυπώσεις στο επενδυτικό κοινό και στις εποπτικές αρχές, συμπεριφορά που στοιχειοθετεί το αδίκημα της απάτης (386 ΠΚ) και συνιστά αδικοπραξία. Υπαίτιοι δε, ήταν οι δεύτερος, τρίτος, τέταρτη, πέμπτος, έκτη, έβδομος,

.....
όγδοος, ένατος και ενδέκατος των καθ' ων ως νόμιμοι εκπρόσωποι της εταιρείας, μέλη του Δ.Σ, Οικονομικός Διευθυντής, Διευθυντής Λογιστηρίου και Ορκωτός Ελεγκτής ως προστηθέντες της πρώτης των καθ' ων, αντίστοιχα, οι οποίοι και εκπόνησαν και έθεσαν σε λειτουργία το σχέδιο εξαπάτησης, με σκοπό να αποκομίσουν παράνομα κέρδη. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς της έκτης και του ένατου των καθ' ων, μέλη του Δ.Σ της πρώτης των καθ' ων, ότι δεν γνώριζαν και δεν φέρουν ευθύνη για την εξαπάτηση αυτή- πλην του δεύτερου εξ αυτών Δημήτριου Κουτσολιούτσου, που προϊστάτο του υποομίλου της Ασίας από όπου δημιουργήθηκε όλη η ιστορία με τις ως άνω παραπλανητικές οικονομικές καταστάσεις της πρώτης των καθ' ων, και ο οποίος ως προεκτέθηκε παραιτήθηκε από τη θέση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, αναλαμβάνοντας την αντικειμενική ευθύνη ως εκ της ιδιότητάς του- κρίνονται απορριπτέοι ως αβάσιμοι, καθόσον οι εν λόγω καθ' ων (έκτη και ένατος) συμμετείχαν στη διοίκηση της πρώτης των καθ' ων και στις συνεδριάσεις του Δ.Σ αυτής, γνώριζαν την οικονομική πορεία της εταιρείας της οποίας είχαν και την ευθύνη λειτουργίας της, ενώ κανείς τους δεν έδωσε μια πειστική εξήγηση για το γεγονός ότι, επί της ουσίας, επί σειρά ετών, η εταιρεία που διοικούσαν παρουσιαζόταν, μέσω των ισολογισμών, ως μια εταιρεία με μεγάλα κέρδη και ταμειακά διαθέσιμα, ικανή να επεκταθεί και να εδραιωθεί στις εγχώριες και ξένες αγορές, ήτοι ως ένας ισχυρός, φερέγγυος και αξιόπιστος όμιλος, ενώ στην πραγματικότητα συνέβαινε ακριβώς το αντίθετο. Περαιτέρω οι ισχυρισμοί των έβδομου, όγδοου και ενδέκατου των καθ' ων ότι δεν τους βαρύνει καμία υπαιτιότητα για τις παράνομες ενέργειες των λοιπών εμπλεκομένων, αφού δεν ήταν νόμιμοι εκπρόσωποι της πρώτης των καθ' ων, ούτε είχαν την ιδιότητα μέλους του Δ.Σ αυτής και επιπλέον δεν είχαν τη δυνατότητα να ελέγξουν τα κατ' ιδίαν κονδύλια των ισολογισμών των θυγατρικών του Ομίλου, ενώ σε καμία περίπτωση δεν μπορούσαν να αντιληφθούν την ύπαρξη εικονικών συναλλαγών και πλαστογραφημένων αποδεικτικών στοιχείων, κρίνονται απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Και τούτο διότι ως οικονομικός διευθυντής ο έβδομος των καθ' ων, διευθυντής λογιστηρίου ο όγδοος των καθ' ων της μητρικής εταιρείας και υπογράφωντες τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της τελευταίας, και ορκωτός ελεγκτής της εν λόγω εταιρείας ο

ενδέκατος των καθ' ων, που εξέφρασε γνώμη χωρίς επιφύλαξη για την επίδικη χρήση του 2017 τον Απρίλιο του 2018, την οποία και ανακάλεσε εκ των υστέρων τον Ιούλιο του 2018 και αφού είχε ήδη δημοσιοποιηθεί η ως άνω Έκθεση του ξένου Fund Quinteessential Management Capital δεν, ήταν δυνατό να μην γνώριζαν τα πραγματικά ταμειακά διαθέσιμα του Ομίλου στην Τράπεζα «ΑΛΦΑ BANK», δηλαδή δεν κρίνεται πειστικό ότι από τότε που προσλήφθηκαν στην εταιρία δεν είχαν ενδιαφερθεί ή έστω δεν είχε τύχει να πληροφορηθούν από την ίδια την Τράπεζα ως προς το ύψος των ταμειακών διαθεσίμων της Εταιρείας και στη συνέχεια ότι δεν υπέπεσε στην αντίληψή τους ότι στη συνεδρίαση του Δ.Σ η οποία ενέκρινε τις ετήσιες ενοποιημένες καταστάσεις για τη χρήση του έτους 2017 παρουσιάζονταν αδικαιολόγητα υψηλά ταμειακά διαθέσιμα. Τα επιχειρήματα δε με τα οποία επιχειρούν να αποσείσουν τις ευθύνες που τους βαρύνουν, δεν κρίνονται πειστικά, αφού παρουσιάζουν τις ως άνω αρμοδιότητες που είχαν ως τυπικά καθήκοντα ενός απλού λογιστή, ήτοι του ελέγχου της τήρησης των ορθών κανόνων ενοποίησης των ισολογισμών όπως για παράδειγμα να αθροιστούν τα οικεία κονδύλια κάθε επιμέρους ισολογισμού να γίνουν οι κατά νόμο απαλοιφές συναλλαγών μεταξύ των εταιρειών του ομίλου κλπ, χωρίς όμως παράλληλα να αναφέρουν ποιο ακριβώς ήταν το πλαίσιο και το εύρος των αρμοδιοτήτων τους και πως μπορούσαν να εκτελούν τις αρμοδιότητες αυτές κατά τον προσήκοντα τρόπο, όταν, κατά τους ισχυρισμούς τους, αγνοούσαν σχεδόν το σύνολο της οικονομικής λειτουργίας και δραστηριότητας του Ομίλου, δηλαδή εάν αυξάνονταν οι πωλήσεις και ποιος ήταν ο αριθμός των αποθεμάτων σε σχέση με τις πωλήσεις, ποια ήταν τα πραγματικά υπόλοιπα που υπήρχαν στην ALPHA BANK, ποιοι λογαριασμοί ανοίγονταν στην τελευταία τράπεζα στο όνομα της εταιρείας, το εάν υπήρχαν λογαριασμοί της εταιρείας και σε άλλες τράπεζες σε χώρες του Εξωτερικού ή μόνο στην Ελλάδα στην παραπάνω τράπεζα. Γ

Η αξία

επομένως, των ως άνω χρηματοπιστωτικών μέσων είναι πλέον μηδενική, αφού όσες μετοχές βρίσκονται στα χέρια των αιτούντων είναι απαξιωμένες και εκτός διαπραγμάτευσης, τα ομόλογα έχουν μηδενική εμπορευσιμότητα και αξία, τα δε παράγωγα εκκαθαρίστηκαν στις 25-9-2018 με ζημία πολλαπλάσια του επενδυθέντος από τους αιτούντες κεφαλαίου. Επομένως, η συνολική ζημία των αιτούντων ανέρχεται, αθροισμένων όλων των ανωτέρω επιμέρους ποσών, στο συνολικό ποσό του ενός εκατομμυρίου επτακοσίων τεσσάρων χιλιάδων δέκα ευρώ και εξήντα οκτώ λεπτών (1.704.010,68 ευρώ), απορριπτομένης ως αβάσιμης της ένστασης που προέβαλαν οι έβδομος και ενδέκατος των καθ' ων περί αποκλειστικής υπαιτιότητας άλλως συνυπαιτιότητας που προέβαλε ο έβδομος των καθ' ων σε ποσοστό 99 % των τριάντα ενός εκ των πενήντα έξι συνολικά αιτούντων στη ζημία τους, ισχυριζόμενοι ότι οι τελευταίοι αγόρασαν μετοχές και δικαιώματα μετά την ανακοίνωση στις 4-5-2018 του Fund ξένων συμφερόντων Quintessential Management Capital που υποστήριζε ότι οι οικονομικές καταστάσεις του 2017 της πρώτης των καθ' ων είναι ψευδείς και παραπλανητικές, αφού οι εν λόγω αιτούντες, που αγόρασαν ως προεκτέθηκε μετοχές της πρώτης των καθ' ων από την 4-5-2018 έως την αναστολή διαπραγμάτευσης της μετοχής της πρώτης των καθ' ων την 25-5-2018 θεωρούσαν ότι αγόραζαν το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα σχετικά φθηνότερα την μετοχή μίας αξιόπιστης μεγάλης εταιρίας, βασιζόμενοι στις διαβεβαιώσεις της πρώτης των

καθ' ων και του Προέδρου της – δεύτερου των καθ' ων που διέψευδαν κατηγορηματικά την έκθεση του ως άνω Fund ξένων συμφερόντων Quintessential Management Capital, στις αρχικές ανακοινώσεις του Προέδρου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς που το εν λόγω διάστημα μιλούσε για διάδοση «ανυπόστατων φημών» όσον αφορά τις ψευδείς και παραπλανητικές οικονομικές καταστάσεις του 2017 της πρώτης των καθ' ων, αλλά και στην καθυστέρηση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς να αναστείλει τη διαπραγμάτευση της μετοχής της πρώτης των καθ' ων είκοσι ημέρες περίπου μετά την δημοσιοποίηση της έκθεσης του ως άνω ξένου Fund. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες διατηρούν χρηματικές απαιτήσεις συνολικού ύψους 1.704.010,68 ευρώ από την αδικοπραξία που τέλεσαν σε βάρος τους οι δεύτερος, τρίτος, τέταρτη, πέμπτος, έκτη, έβδομος, όγδοος, ένατος και ενδέκατος των καθ' ων, ενεχόμενοι εις ολόκληρον, για τις οποίες (απαιτήσεις), όπως αναφέρθηκε στην παραπάνω μείζονα σκέψη, βαρύνεται και η πρώτη των καθ' ων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε τόσο η ελαττωμένη περιουσιακή κατάσταση των πρώτης, δεύτερου, τρίτου, τέταρτης, πέμπτου, έκτης, έβδομου, όγδοου, ένατου και ενδέκατου των καθ' ων, λόγω των ως άνω εικονικών ισολογισμών της πρώτης των καθ' ων και της πιθανολογούμενης πληθώρας απαιτήσεων τρίτων εναντίον τους, προερχόμενων από την ανωτέρω έκνομη συμπεριφορά τους, όσο και ο επικείμενος κίνδυνος επιβάρυνσης των περιουσιακών στοιχείων των ως άνω καθ' ων, εκ των οποίων κάποια είναι ήδη δεσμευμένα ως προεκτέθηκε, από απαιτήσεις τρίτων και μη ικανοποίησης των παραπάνω απαιτήσεων των αιτούντων, όταν οι τελευταίοι θα αποκτήσουν στο μέλλον εκτελεστό τίτλο, ο οποίος (επικείμενος κίνδυνος) εξακολουθεί να υφίσταται παρά τον περί του αντιθέτου ισχυρισμό των καθ' ων περί έλλειψης κινδύνου ενόψει της δέσμευσης ορισμένων εκ των περιουσιακών τους στοιχείων με τα ως άνω βουλεύματα και διατάξεις, αφού η διαδικασία ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων δεν δεσμεύεται και δεν επηρεάζεται από την ποινική διαδικασία, από την οποία είναι ανεξάρτητη και εξυπηρετεί διαφορετικό σκοπό η κάθε μία. Πρέπει, επομένως, να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση ως και ουσιαστικά βάσιμη απορριπτόμενων ως αβάσιμων των από 22-1-2019 δύο προφορικά ασκηθεισών προσθέτων παρεμβάσεων υπέρ της πρώτης των καθ' ων, εφόσον πιθανολογήθηκε αφενός μεν η ουσιαστική βασιμότητα των

9

απαιτήσεων των αιτούντων, αφετέρου δε και το κατεπείγον, που συνίσταται ως προαναφέρθηκε στον άμεσο κίνδυνο εκ της ως άνω δημιουργηθείσας κατάστασης, τόσο στην περιουσία των αιτούντων, όσο και στην περιουσία των καθ' ων, η οποία χρήζει άμεσης ρύθμισης με δικαστική παρέμβαση λόγω της ανάγκης ταχείας απόλαυσης του ουσιαστικού δικαιώματος των αιτούντων, το οποίο πρέπει να διασφαλιστεί για να μην προξενηθεί από τη βραδύτητα της επίλυσης της διαφοράς ουσιώδης και αναπότρεπτος κίνδυνος, και να διαταχθεί ως προσφορότερο ασφαλιστικό μέτρο ενόψει και του ύψους της ως άνω συνολικής απαίτησης των αιτούντων η συντηρητική κατάσχεση κάθε κινητής και ακίνητης περιουσίας των πρώτης, δεύτερου, τρίτου, τέταρτης, πέμπτου, έκτης, έβδομου, όγδοου, ένατου και ενδέκατου των καθ' ων, που βρίσκεται στα χέρια τα δικά τους ή τρίτων, μέχρι του ποσού του ενός εκατομμυρίου οκτακοσίων χιλιάδων (1.800.000) ευρώ, ποσό που πιθανολογείται ότι θα ανέλθει η συνολική απαίτηση των αιτούντων κατά το χρόνο ικανοποίησής της, προς εξασφάλιση αυτής (απαίτησης). Πρέπει επίσης, κατ' άρθρο 693 παρ. 1 ΚΠολΔ, να οριστεί κατά την κρίση του Δικαστηρίου, προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης για την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση από τους αιτούντες. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους μεταξύ των παρισταμένων διαδίκων λόγω της δυσχέρειας της ερμηνείας των κανόνων που εφαρμόστηκαν εν προκειμένω (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

_Δέχεται εν μέρει την από 8-11-2018 και με αριθμό κατάθεσης 104801/11776/2018 αίτηση ως προς τους πρώτη, δεύτερο, τρίτο, τέταρτη, πέμπτο, έκτη, έβδομο, όγδοο, ένατο και ενδέκατο των καθ' ων, απορριπτόμενων των από 22-1-2019 δύο προφορικά ασκηθεισών προσθέτων παρεμβάσεων υπέρ της πρώτης των καθ' ων.

_Διατάσσει τη συντηρητική κατάσχεση κάθε κινητής και ακίνητης περιουσίας των πρώτης, δεύτερου, τρίτου, τέταρτης, πέμπτου, έκτης, έβδομου, όγδοου, ένατου και ενδέκατου των καθ' ων, που βρίσκεται στα χέρια τα δικά τους ή τρίτων, μέχρι του ποσού του ενός εκατομμυρίου οκτακοσίων χιλιάδων (1.800.000) ευρώ, προς εξασφάλιση των αναφερόμενων στο σκεπτικό της παρούσας απαιτήσεων των αιτούντων κατ' αυτών.

_Υποχρεώνει τους αιτούντες να ασκήσουν την αγωγή για την κύρια υπόθεση εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης.

_Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των παρισταμένων διαδίκων.

_Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στην Αθήνα, στις 22-4-2019, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(Για τη δημοσίευση)

Κουφογιώτης Γιώργος